

Παλιός Του Κασοιδιάρη

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' ΠΑΛΜΟΣ ΤΗΣ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1972 — ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1984

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΧΡΟΝΟΣ 1ος

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12/155
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1987

Εκδότης - Διευθυντής : ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ι. ΜΑΝΟΣ
Λεωφόρος 11 - 105 60 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 32.48.305

ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΜΑΣ

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΥ

Ο «ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ», συμπληρώνει με την έκδοση του σημερινού φύλλου ένα χρόνο ζωής. Στο διάστημα αυτό προσηγάσαμε να ικανοποιήσουμε τις προσδοκίες σας και, αν κρίνουμε από την απήχηση που βρήκαμε, πιστεύουμε ότι ανταποκριθήκαμε στο δύσκολο έργο μας.

Μέσα από τις στήλες μας επιδιώξαμε να αγκαλιάσουμε όλα τα χωριά της περιοχής Κασοιδιάρη, να προβάλουμε τα προβλήματά τους στις αρμόδιες αρχές, να δώσουμε μια καλόπιστη και πλατεία πληροφόρηση γύρω από τη δράση των αποδήμων και των Αδελφοτήτων τους και να συσφίξουμε περισσότερο τις σχέσεις μας.

Στην προσπάθειά μας αυτή βρήκαμε πρόθυμη συμπαράσταση και τακτική συνεργασία τόσο από τους επίσημους συλλόγους, όσο και από μεμονωμένα άτομα.

Το γεγονός αυτό μας δίνει τη δύναμη να συνεχίσουμε όλοι μαζί με γνώμονα την προσφορά υπηρεσιών στην περιοχή μας. Οι γνώμες μας θα είναι πάντα στη διάθεσή σας για να φιλοξενήσουν τις συνεργασίες και τον προβληματισμό σας.

«Ο ΠΑΛΜΟΣ»

Η Ομοσπονδία Αδελφοτήτων της περιοχής μας μπαίνει σε δρόμο

Στις 18 Μαρτίου στα γραφεία της Αδελφότητας Δεσποτικής έγινε ευρεία σύσκεψη παραγόντων για την αντιμετώπιση κοινών θεμάτων των χωριών της περιοχής μας.

Στη σύσκεψη έλαβαν μέρος από την Αδελφότητα Αετοπέτρας ο Πρόεδρος της κ. Κώστας Καπώνης, ο Αντιπρόεδρος κ. Γεώργιος Μηνιάνης και Γ. Γραμματέας κ. Ευάγγελος Βουρελάς, από την Αδελφότητα Βρατσίδας, ο Πρόεδρος κ. Κώστας Τάσης, από την Αδελφότητα Γρανιτσόπουλας ο Πρόεδρος κ. Αναστάσιος Τσανάκας, ο Γεν. Γραμματέας κ. Σωτήριος Μιχαήλ και ο σύμβουλος κ. Σερμπίτης, από την Αδελφότητα Ριζού ο Πρόεδρος κ. Νικόλαος Σέμος, από τον Εκπολιτιστικό Σύλλογο Κοινοβραχίου Φωτεινού ο κ. Τσιόρας Παναγιώτης και από την Αδελφότητα Δεσποτικής ο Πρόεδρος κ. Νίκος Κακαϊδής, ο Γεν. Γραμ. ματέας κ. Χρήστος Κεζήρας, σύστημα το Δ.Σ. και ο Επίτιμος Πρόεδρος κ. Γεώργιος Εξάνθης.

Από την πλευρά των κοινοτήτων παρόντων ο πρόεδρος της Γρανιτσόπουλας κ. Κώστας Ντίνας και ο Πρόεδρος του Ριζού κ. Βασίλειος Μπίργας.

Χαιρετισμό και συμπαραστάση στη σύσκεψη απηύθυναν —μη δύναμνοι να παραστούν λόγω άλλων υποχρεώσεων— ο πρό-

εδρος της Αδελφότητας Βρυσούλας κ. Χ. Μανιώτης, ο πρόεδρος της Αδελφότητας Λάδωνας κ. Δημ. Ντάκας και ο Γεν. Γραμ. της Αδελφότητας Φωτεινού κ. Γ. Ψιγί-γας.

Στη σύσκεψη αποφασίστηκε η προώθηση κοινών υπομνημάτων προς τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας Ιωαννίνων και τους άλλους παράγοντες του νομού για τη χορήγηση έκτακτης ενίσχυσης 50.000.000 δρχ. για τη συνέχιση της ασφαλοστρώσεως της 16ης και 17ης επαρχιακής οδού.

Επίσης έγινε δεκτή η πρόταση για την ίδρυση Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων των αποδήμων της περιοχής μας με στόχο τη μαζικότερη και μαχητικότερη διεκδίκηση κοινών προβλημάτων, την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής και την οργάνωση κοινών πολιτιστικών ενδηλώσεων. Για το σκοπό αυτό συγκροτήθηκε συντονιστική Επιτροπή που θα προειδεί στις απαραίτητες ενέργειες για την προώθηση του θέματος. Με τον τρόπο αυτό ένα όνειρο πολλών ετών αρχίζει να γίνεται πραγματικότητα.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

Κατά τις εκλογές του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών που έγιναν στις 22—23—1987 εκλέχθηκε σύμβουλος ο Δικηγόρος ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΙΑΣ από την Ρεπετιστα.

Συγχαίρουμε τον αγαπητό συμπατριώτη μας και του ευχόμαστε επιτυχία στην άσκηση των νέων του καθηκόντων.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΥ

Η ημερήσια εκδρομή της Αδελφότητας Δεσποτικής θα γίνει στις 31 Μαΐου 1987 στον Πλάτανο Βαρυμπόμπης Τουριστικό λεωφορείο θα μεταφέρει τους εκδρομείς. Ώρα αναχωρήσεως 8 π.μ. από Πλατεία Κοτζιά (Δημορχείο). Θα ακολουθήσει γλέντι με το συγκρότημα του Βασίλη Τόλη και Λάμπρου Χαλκιά.

Σύνθημα της Αδελφότητας είναι να μην λείψει κανείς από την εκδήλωση αυτή

ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ Π.Σ.Ε.

Στις 15 Μαρτίου και στην αίθουσα της Παν/κής έγινε η Γ. Συνέλευση της Παν/κής Συνομοσπονδίας. Θέμα της Συνέλευσης ο Απολογισμός του Δ.Σ. για το χρονικό διάστημα Μάρτιος 1986 — Μάρτιος 1987.

Χαρακτηριστικότερο στοιχείο της Συνέλευσης ήταν η απόφαση της Παν/κής Συνέλευσης του Ηπειρωτικού Παινηγού που γράφουμε σε άλλη στήλη. Μεταξύ των αντιπροσώπων διακρίναμε τους Παναγ. Βάτσο, Ευάγγελο Ι. Μάνο, Δημήτριο Θ. Μάνο, Γεώργιο Π. Μηνιάνη, Αλεξάνδρα Τριανταφύλλου (Αετοπέτρα), Νικόλαο Κακαϊδή και Γεώργιο Εξάνθη (Δεσποτική), Παναγ. Μπουραϊτή και Φάνη Ψύχα (Βασιλόπουλα), Γιώργο Τζήμα (Γρανιτσόπουλα), Σπύρο Μαζάνα (Γερομνήμη), Αντώνη Φου-να (Ρεπετιστα).

Μίλησαν μεταξύ των άλλων οι Παναγ. Βάτσο, Δημήτριος Θ. Μάνος, Νικ. Κακαϊδής, Γεώργ. Τζήμας ενώ ο Σπύρος Μαζάνης διάβασε την έκθεση της εξελε-γτικής Επιτροπής.

Στην Συνέλευση ο πρώην πρόεδρος Λεωνίδας Διαμάντης και νυν σύμβουλος ανακοίνωσε την παραίτησή του για λόγους, όπως είπε, μη καλής λειτουργίας του Δ.Σ. Η παραίτησή του δεν έγινε δεκτή.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ ΑΡΤΟΠΟΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Στις εκλογές που έγιναν στην Συντεχνία Αρτοποιών Αθηνών στις 15 Φεβρουαρίου 1987 πρόεδρος, όπως είναι γνωστό, εκλέχθηκε ο Προϊστάμενος Καταίλης από την Λάδωνη. Για το Διοικ. Συμβούλιο μεταξύ των άλλων εκλέχθηκαν ο Κων/νος Μπού-γιας (Λάδωνη) και Ευάγγελος Μάνος (Βασιλόπουλα). Ο κ. Κων/νος Μπούγιας εκλέχθηκε αντιπρόεδρος.

Αντιπροσωπία για την Ομοσπονδία Αρτοποιών Ελλάδος μεταξύ των άλλων εκλέχθηκαν και οι Προϊστάμενος, Καταίλης, Κων/νος Μπούγιας, Ευάγγελος Μάνος και Φώτης Μάνος (Αετοπέτρας).

Για την Ο.Β.Σ.Δ. αντιπρόσωποι μεταξύ των άλλων εκλέχθηκαν οι: Ιωάννης Δημ. Μάνος (Αετοπέτρας), Φώτης Μάνος και Γεώργιος Πρεβεζιάνος (Βασιλόπουλας).

Συγχαίρουμε τους παραπάνω αγαπητούς συμπατριώτες μας και τους ευχόμαστε καλή θητεία.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΡΑΤΚΑΤΕΣ
ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ
ΤΟ ΡΑΤΚΟ
ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΛΥΣΕΙΣ

Θα ήταν καλύτερο αν εκείνοι που γράφουν τα αποβλήματα των χωριών, που δεν είναι και τόσο απλά, και να προτείνουν λύσεις προς την σωστή κατεύθυνση.

Η συντακτική επιτροπή κάνει ότι μπορεί για μια καλύτερη εμφάνιση της εφημερίδας. Φροντίζει για ενημέρωση και πληροφόρηση με θέματα των χωριών, των κατοίκων και των ταξιδιωμένων. Όλοι μας όμως πρέπει να γράφουμε απλά με την δική μας γλώσσα για να βοηθήσουμε το θαύ έργο της επιτροπής που τώρα με την συμπλήρωση ενός χρόνου από την έκδοσή της εφημερίδας παίρνει άριστα.

Με την ευκαιρία στέλνω ευχές σε όλα τα νέα Κοινωνικά συμβούλια των χωριών μας και εύχομαι να φέρουν σε πέρας το ιερό και βαρύ έργο που η ψήφος των εκλογέων κατέβλησε τους ανέθεσε. Τα προβλήματα των χωριών είναι πολλά και οι ανάγκες μεγάλες. Όπως με καλή θέληση και με συντονισμένες προσπάθειες όλα μπορούν να αντιμετωπισθούν, αρκεί να δώσουν τα χέρια τους τόσο η μειοψηφία όσο και η πλειοψηφία για το γενικό-τερο καλό. Αγαπημένοι να προχωρήσουν στον προγραμματισμό των έργων της Κοινότητας με μια σήμερη γνώμη και να είναι βέβαια ότι οι κάτοικοι και οι ταξιδιώτες θα τους βοηθήσουν.

ΔΕΣΠΟΤΙΚΟ

Δημ. Β. Κακαϊδής

Σχολίο

Χωρίς αμφιβολία η Ήπειρος έχει ανεξάντλητες τουριστικές αξίες τις οποίες και διατηρεί άφθαρτες μέχρι σήμερα.

Οι αρχαιότητες διατηρούν τ' αχνάριά της πολιτιστικής εξέλιξης πάνω στο κορμί της με τα Ρωμαϊκά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά, κλασικά και Νεοκλασικά της.

Οι φυσικές ομορφιές, τ' αγνά δάση και θάλα, τα φαράγγια και ποτάμια, καθώς και η παντα-κάθαρη θάλασσα με τις περίφη-μες ακρογιαλιές της, συνδυάζουν κατά τον καλύτερο τρόπο την αν-νάπτυξη του τουρισμού (που δυσ-τυχώς δεν έχει αξιοποιηθεί ακό-μη στο επιθυμητό σημείο).

Αξιοσημείωτο είναι, πως ο τουρισμός προσφέρεται για όλες τις εποχές και μια γνωριμία γύ-ρω από την μικρή πατρίδα μας, να γνωρίσουμε τις ομορφιές της, νομίζουμε πως είναι χρέος μας, όπως και χρέος μας είναι σαν Ή-πειρώτες, να γίνουμε σταθμοί-ροί για την τουριστική ανάπτυξη της Ήπειρου μας.

Γ' αυτό κάθε φίλος και ξένος, πρέπει να είναι καλός γνώστης και φιλοξενούμενος, ώστε να γνω-ρίσουμε τον τόπο μας με την λπουσία ιστορικο-λαογραφική πα-ράδοση και τις απαραίτητες ομορ-φιές της, για να γίνει από τα μέ-τρια επίπεδα του τουριστικού εν-διαφέροντος και να συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη της Ήπειρου.

Π.Δ.Μ.

Έσεϊς στείλατε
τη συνδρομή σας;

«ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ»

Γράφει ο ΠΑΝΑΓ. Ι. ΜΑΝΟΣ

Πληθώρα ερρασιτικών εκδή-λώσεων αυτών τον καιρό. Πάττες και απομυρσώδεις χοροσπερίδες πήραν κ' έδωσαν με πρώτη και άνω καλύτερη την Πανηπειρω-τική στο στάδιο Ειρήνης και Φι-λίας. Η πίττα της Πανηπειρωτι-κής λοιπόν, ήταν μια πρωτοπα-νής εκδήλωση για το στοιχείο μας.

Πρωτοπαγής σε όγκο και ποι-ότητα.

Ήταν μια υπέροχη γιορτή. Όλοι οι παρόντες έδωσαν ότι καλύτερο διέθεταν και επί-τυχαν.

Όλοι τους πρέπει να ναι ικα-νοποιημένοι. Εμείς δε, που χα-ρίσαμε αυτή τη γιορτή και κα-τά τη γνώμη μου όλοι οι Ήπει-ρώτες, πρέπει να ναι ικανοποιη-μένοι και υπερήφανοι στο στοιχείο μας.

Εκείνο που θέλω να σημειώσω ιδιαίτερα είναι η διαπίστωση που έκανα από τη στιγμή που μπή-κα στο Στάδιο μέχρι που έφυγα. Όταν η σεμνότητα όλων των παραγόντων. Σεμνά και ταπεινά, όπως ταιριάζει στους Ήπειρώτες, «πρωτοπαγιστές» και «χομπαρ-σους» έδωσαν το καλύτερο και ε-πέτυχαν άριστα.

Από την ανακοίνωση της Α-δελφότητας Φωτεινού μαθαίνου-με ότι η Αδελφότητα αυτή ιδρύ-θηκε το 1897. Ενεργητικά χρόνια ζωής και δράσης με πολύ μικρά διαστήματα αδράνειας, όπως α-ναφέρεται, είναι πολλά χρόνια για ένα τέτοιο σωματείο. Είναι σχεδόν ένας αιώνας ζωής. Για-τό και εύχομαι τα στρογγυλά ε-κατό της νάμιασε καλά και να τα γιορτάσουμε όλοι μαζί στην ήμερη Ζελλίστα και ιδιαίτερα στον Μπριτζάκου τη δρόση με τα κρουσταλένα νερά και δροσε-ρά πλατάνια.

Η συμπαραστάση στο πένθος μας για τον θάνατο της Μάνας, συγγενών, πατριωτών και φίλων μας συγκίνησε βαθύτατα και η οικογένειά μας έκφρασε και εκφράζει την ευγνωμοσύνη μας.

Τώρα θέλω να διευκρινίσω αυτό που αναφέρεται στο ανακοι-νητικό του σωματείου ο αγαπητός Θανάσης Καπώνης. Για τον τό-πο της ταφής της.

Τον τόπο της αγαπητέ Θανά-ση τον διάλεξε η θεία. Την επι-θυμία της την είχε εμπιστευθεί στα αδέρφια μας Μήτσο και Βούλα και ήταν να ταφεί στο τρίτο νεκροταφείο της Αθήνας και στον εισακό, πρώτο τομέα του, όπου ετάφει και ο αείμνη-στος πατέρας μας!

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ 1987

ΑΛΕΞΟΣ ΚΑΤΣΑΡΙΑΝΗΣ
19—20—21 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ Σ.Ε.

Όλοι οι Ήπειρώτες πρέ-πει να επισκεφθούν την Πα-νηπειρωτική αυτή εκδήλω-ση.

«ΠΑΛΜΟΣ»

Ο θάνατος του Βαγγέλη Μή-τρου Μηνιάνη με συγκίνησε πά-ρα πολύ.

Είχαμε μια ιδιαίτερη «φίλια» με τον Βαγγέλη που ξεκινούσε α-πό τον καιρό που ήμουν τοσπα-νόπουλο στο Μαχαλά, έως πέρυκα που υποθήκαμε για τελευταία φορά στην αγία Παρασκευή. Παραγωνισμένες, από μερι-κούς —ολίγους— λάτρη της γνω-στής ελαφριάς αναπνευστικής, ο Βαγγέλης άνοιγαν ολόψυχα σ' όσους τον αγαπούσαν.

Σ' αυτούς, τους δεσπερούς, ή-μουν κι εγώ και ο Βαγγέλης το απέδιδε με χίλιους τρόπους.

Ήταν μεγάλη η αγάπη του για την αγία Παρασκευή το χω-ριό μας και τους χωριανούς μας.

Η καλσύνη του —πέλαγος ο-λόκληρο— ξεχειλίζει από την ψυχή του. Όταν δε κατόρθωνε να προσφέρει κάτι, η χαρά του ήταν μεγαλύτερη.

Αιώνια σου η μνήμη αξέχα-στε κι αγαπητέ Βαγγέλη. Το χιμάκι της αγίας Παρασκευής που λάτρεψες και υπηρετήσεις με αγάπη, δέος και αφοσίωση σ' ό-λη σου τη ζωή θάνα ελαφρύτε-ρο για σένα.

Δύο μικρά κ' απλά γραπτά σταλμένα από αλλού ανθούσαν φιλόξενηθηκαν στα τελευταία φύλλα του «ΠΑΛΜΟΥ».

Το ένα υπό μορφή ποιήμα-τος με αποστολή τον μεγάλο μου αδερφό Γεώργιο και το άλλο, επιστολή από τον μαθητή Κώ-στα Γ. Μάνο από το Δεσποτικό.

Δεν θα πώ τώρα πολλά πράγ-ματα. Άπες κάποτε πειράζω τα συναισθήματα όλων μένων και την ερμηνεία και την παγωνιά που πλανώνει το σπινικό του ξα-νγημένου.

Τώρα θα συστήσω μονάχα ό-σοι δεν τα πρόσεξαν για τα δια-βάσουν κι όσοι τα διάβασαν να τα ξαναδιαβάσουν.

Είναι δυο μικρά και απλά γρα-μμάτια που περιέχουν τον καημό και το φαρμάκι της ξενιτειάς ο ένας και τον πόνο του ταξιδιού χωρίς ελπίδα επιστροφής ο άλ-λος.

Μη κλεις Κώστα, θα σε βοη-θήσει ο Θεός να πάρεις το διδύ-κειο!

Λέει ο μαθητής Κώστας:

«Μείνω στο Σκαπέττιμα, δί-χως κέδρο στο χέρι...
Και ο αδελφός μου,

Και τα δυο κομμάτια με συγ-κλόνισαν.

Με προσοχή διάβασα την επι-στολή του χωριανού μας Τάχη Τσιμπειδή.

Από τις μικροπαρεξηρήσεις όμως που κάνει στο κείμενό μου ο Τάχης, συμπεραίνω πως δεν το διάβασε προσεκτικά.

Ο Τάχης Τσιμπειδής πέρα από το ότι φέρεται και ως εκπρό-σωπος της Εθνικής Αντίστασης του χωριού μας, είναι νομίζω ι-δεολόγος και αγωνιστής της Αρι-στερής Παρατάξεως. Και είναι φυσικό λοιπόν να είναι ευαίσθη-τος, όχι όμως πάσ αλός, αφού εγώ δεν διαφωνώ μαζί του για-τί ήμουν ένας από τους παλαιό-τες των πασιδών και συνωτα- (Συνέχεια στη σελ. 4)

Εκ μέρους του Δ.Σ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΩΤΩΝ

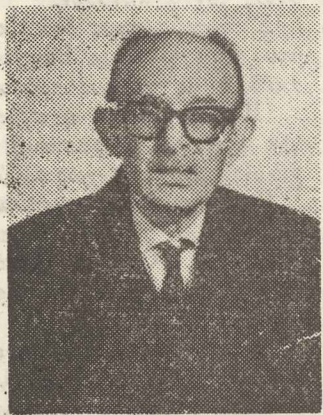
23 - 11 - 1986

Όπως προαναγγείλαμε σήμερα θα δημοσιεύαμε το βιογραφικό σημείωμα του αειμνήστου Παύλου Σπ. Ζιάκα. Στο επόμενο θα δημοσιεύσουμε το βιογραφικό σημείωμα του αγαπητού χοροδιδασκάλου Κώστα Μπασιού, που τιμήθηκε στην εκδήλωση για την εν γένει προσφορά του στην Ήπειρο καθώς και στην Αδελφότητα Βασιλοπουλιωτών.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΠ. ΖΙΑΚΑΣ

Γεννήθηκε στα Κούφρεντα της Επαρχίας Δωδώνης το 1901. Εκεί έμαθε τα πρώτα γράμματα και στη συνέχεια γράφτηκε στο Σχολαρχείο, από το οποίο και αποφοίτησε το 1914.

Το 1918 δηλαδή σε ηλικία μόλις 17 ετών, διορίστηκε προσωρινός δάσκαλος στο χωριό Δημόλεσσα Παρηνιθιάς στο οποίο και υπηρέτησε κατά το σχολικό έτος 1918 - 19. Στην αρχή του επομένου έτους τοποθετήθηκε στο χωριό Γρίκα - Ψάκα, όπου οι περισσότεροι κάτοικοι του ήταν Τούρκοι, ο δε παπάζ μιλούσε μισά Ελληνικά και μισά Αρβανίτικα. Η θέση αυτή δεν τον ικανοποίησε και στις αρχές Μαρτίου 1920 πέρασε τη μετέθεσή του στο χωριό μας που τότε ονομαζόταν Μπριάνισα και είχε την εποχή εκείνη 45 μαθητές.

Το 1923, όταν υπηρετούσε στο στρατό, καταλήφθηκε η θέση του στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας από το Ζισσιώτη μόνημο δάσκαλο Χαρίλαο Σπεργίου. Όμως ο Παύλος Ζιάκας είχε δεθεί στενά με την Μπριάνισα. Παντρεύτηκε εκεί, δημιούργησε οικογένεια και έτσι έγινε η δεύτερη ιδιαίτερη πατρίδα του.

Από το 1925 μέχρι το 1934 ασχολήθηκε με το επάγγελμα του Κοινοτικού Γραμματέα, στις Κοινότητες Λιθίου, Μπουρναρίου, Ριζιανής, Μαζαρακίου, Σουλίου, Φωτεινού και περιόδικα στις κοινότητες Κουκλίων, Δεσποτινίου, και Κουρέντων. Παράλληλα όμως μελετούσε με μεγάλο ζήλο και επιμονή διάφορα νομικά βιβλία και την 28-2-1934 διορίστηκε δικολόβος στο Περιφερειακό Ζήτημα. Το επάγγελμα αυτό το άσκησε μέχρι το έτος 1960, οπότε μετά από πετυχημένες εξετάσεις που έδωσε σε ηλικία 59 ετών, διορίστηκε με σχετικό Βασιλικό Διάταγμα Συμβολαιογράφος και κατέλαβε την κενή τότε θέση του Συμβολαιογράφου Ζήττας.

Ως πρόεδρος της Κοινότητας μας για 10 αλόκληρα χρόνια και ειδικότερα τις περιόδους 1929 - 1941 και 1945 - 1954 επέδειξε μεγάλη δραστηριότητα. Προσπάτησε με ιδιαίτερο ζήλο και αποφασιστικότητα κατά τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα του χωριού, ενώ παράλληλα με την εκπέλευση διαφόρων κοινοφελών έργων, συντέλεσε σημαντικά στην αναβάθμιση και προκοπή του, σε τρόπο ώστε την εποχή εκείνη το χωριό μας να θεωρείται ένα από τα καλύτερα της περιοχής.

Πιο συγκεκριμένα, ο Παύλος Ζιάκας, χρησιμοποιώντας την εμπειρία και την νομική του κατάρτιση ως δικολόβος, α) Συνέχισε τον ευρισκόμενο σε εξέλιξη δικαστικό αγώνα με την Κοινότητα Λιθίου για συνοριακές και κτηματικές διαφορές και δότησε αποφασιστικά στον οριστικό τερματισμό του υπέρ της Κοινότητας Βασιλοπούλου. Αργότερα η έκδοση του δικαστικού αυτού αγώνα επηρέασε σημαντικά στην εκ-

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Στις 24 Μαρτίου η Βούλα Πάντου (Σουλίου) γεννήσε κορίτσάκι.

— Στις 11 Απριλίου η Τούλα Σίβ. Στάθη Παπά, γεννήσε κορίτσάκι.

— Στις 5 Απριλίου η Βιδή Σταθοπούλου (θυγατέρα του Νίκου Μούρτου (Φωτεινό) και Ευδοξίας Νούση (Δεσποτέρα) γεννήσε κορίτσάκι.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

Στις 26 Απριλίου και στην εκκλησία Μυρτιδιώτισσα (Φάληρο) έγιναν οι γάμοι του Νικολάου Παπαμάντα και της Ντίνας Τζαρέλα (Δεσποτρίτσας). Η Ντίνα είναι ανήλικη από αδελφή των Αυγέρη και Φώτη Λαυρέντζου.

Ευχόμαστε στο παραπάνω ζευγάρι να ζήσει ευτυχισμένο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις διακοπές του Πάσχα πέθανε ο Δημήτρης Λέντζιος (Δεσποτικό).

— Το Μ. Σάββατο πέθανε στο Δεσποτικό ο Θεοχάρης Διαμάντης. Η ταφή του έγινε στην Αθήνα.

— Στις 22 Απριλίου πέθανε στην Κηφισιά ο Σάββας Τσαμπούρης. Η κηδεία του έγινε την επομένη στο νεκροταφείο Κηφισιάς.

Συλλυπούμεθα τους οικείους των εκλιπόντων.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Για την απόκτηση του πτυχίου της συγγαμίας την αγαπητή μου ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Κ. ΒΟΥΡΕΚΑ και της εύχαιμ καλή σταδιοδρομία. Επίσης συγχαίρω το ζεύγος του ΣΤΑΘΗ ΠΑΠΠΑ για την γεγεννηθείσα κορούλα τους και τους ευχαίμ να τους ζήσει.

Αλεξάνδρα Τριανταφύλλου

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Στις 23 Μαρτίου απεβίωσε στην Αθήνα σε ηλικία 87 ετών παλαιόμαχος οικογενειάρχης και αγωνιστής ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΣΤΑΥΡΟΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ Β. ΜΟΣΧΟΣ, ο οποίος επανήλθε πρόσφατα στην πατρίδα μας από τον τόπο της προσφυγιάς του στην Ανατολική Γερμανία.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Ραϊκτών ευχαίρει τα θερμά του συλλυπητήρια στις οικογένειες των παιδιών του.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Στις διακοπές του Πάσχα απεβίωσαν οι συγγαμίοι μας Θεοχάρης Διαμάντης και Δημήτρης Λέντζιος.

Ο θάνατός τους γέμισε θλίψη όλους τους χωριανούς. Συλλυπούμεθα θερμά τους οικείους τους.

Το Δ.Σ. Αδελφότητας ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΥ

ΓΥΑΛΙΣΜΑ ΜΩΣΑΓΓΩΝ — ΜΑΡΜΑΡΩΝ ΜΟΝΩΣΕΙΣ ΤΑΡΑΤΣΩΝ Εργασία μόνο ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΑ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΜΠΟΥΚΑΛΗΣ

ΤΗΛ. 34.24.846

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Αγαπητοί χωριανοί,

Με μεγάλη λύπη και ευλάβεια προσεχόμεθα σήμερα, την πρώτη Κυριακή από τον θάνατο του αξέχαστου χωριανού μας Θεοχάρη Π. Διαμάντη. Του φλογερού λάτρη του χωριού μας. Άνθρωπος με ζωντάνια, νέος, λένε το χωριό του Δεσποτικού, αγαπούσε τους δικούς του και σε κάθε στιγμή έδειχνε την αγάπη για το Δεσποτικό. Πρόσφερε οικονομική βοήθεια για βελτίωση

της εμφάνισης του χωριού, προσωπική εργασία κ.ά. πολλά. Αγαπούσε τους γονείς του Πέτρο και Κούλα Διαμάντη. Ταξιδεμένος κι αυτός όπως η πλειονότητα των χωριανών μας και φρόντιζε σε κάθε εκδήλωση του χωριού, σε πανηγύρια, και Μεγάλες εορτές όπως αυτή της Αναστάσεως του Χριστού να είναι μαζί με τους γονείς του και τους χωριανούς. Αλλά θάσκανος μοίρα τους θέλησε να τον πάρει από κοντά μας την ημέρα της Δευτέρας, της Αναστάσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Θα μας μείνεις αξέχαστος στην μνήμη μας, όλων των χωριανών, και ιδιαίτερα στους δικούς σου.

Αιώνια η μνήμη σου αγαπητέ Θεοχάρη.

ΣΗΜ. Τα παραπάνω ελέχθησαν από τον ευρισκόμενο στο χωριό Δεσποτικό Κων/νο Γ. Μάνο την πρώτη Κυριακή μετά τον θάνατό του.

ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πρακτοκυκλοφόρησε ως «Παλμός της Αιτωπείρας» τον Σεπτέμβριο του 1972. Ανεστάθηκε την έκδοσή της τον Σεπτέμβριο του 1984. Επονομαζόταν ως ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ τον Μάιο του 1986.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Νίκος Κακαϊδής τηλ. 9331318 Βαγγέλης Μάνος 3248305 Παναγ. Μπουρατζής 9706241

Υπεύθυνος σύμφωνα με τον Νόμο: ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ι. ΜΑΝΟΣ Λεωφόρος 111 - 105 60 Αθήνα Τηλ. 32.48.305

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΕΒΔΟΣ Χαθρίου 10 - 105 62 Αθήνα Τηλ. 32.33.247

Επιστολές και συνδρομές στην διεύθυνση του υπεύθυνου της εφημερίδας. Χειρόγραφα συνεργατών εφόσον ζητηθούν επιστρέφονται.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ: Ιδιωτών Αρχ. 1.000 Κάτοικοι των χωριών μας 500 Αδελφότητες - Κοινότητες Δωρεάν Εξωτερικού Δολάρια 20

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ:

ΑΝΝΑΣ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗ - ΘΩΔΑ : "ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΦΛΟΓΑΣ"

Κυκλοφόρησε αυτές τις μέρες με επιτυχία η νέα ποιητική συλλογή της συμπατριώτισσας μας ποιήτριας Άννας Μπουρατζή Θώδα, που κατάγεται από το Βασιλόπουλο.

Πρόκειται για μια διαδρομή ερωτικής φλόγας, όπως μας υποδηλώνει και ο τίτλος της συλλογής. Στα εξήντα περίπου ποιήματά της ξεχειλλίζει ένας προσωπικός λυρικός τόνος δοσμένος με μια γυναικεία τρυφερότητα και ευαισθησία.

Οι κυρίαρχες εικόνες αποπνέουν αισθησιακή μέθη και θαυμαστή παραξένια. Βασικό σύμβολο ο άντρας —ήλιος (Φαέθωνας). Η γυναίκα γαρίφαλο, παπαρούνα, λουλούδι του αγρού περιμένει τις ευεργετικές του ακτίνες.

Ο σύγχος είναι ελεύθερος, οι μεταφορικές εκφράσεις αρκετά τολμηρές. Σημειώνουμε ενδεικτικά μερικά: «Θεωρώ τον ήλιο που σπέρνει γαρίφαλα», «λάμψη ατέρμονη στο αέριο ρίγος της νύχτας», «ελασάρι λυγρού» κ.τ.λ.

Από την ενδιαφέρουσα αυτή συλλογή, που δεν λείπει και το ηγερωτικό στοιχείο, δημοσιεύουμε ένα αντιπροσωπευτικό ποίημα:

ΗΤΑΝ ΙΟΥΛΗΣ

Ανέθηκε το φεγγάρι τη σκάλα Πλα όσους ενδιαφέρονται το βιβλίο διατίθεται από τις εκδόσεις «Δωδώνη» στην Αθήνα και τα ζαλωμένα λόγια των ονείρων ακούμπησαν στη σιγαλιά Νίκος Κακαϊδής

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ

Έλα μαζί να ζήσουμε αυτό το μεσημέρι με του Μαγιού τη λούλουδα με του Μαγιού τη φτέρη. Ξέχνα καημούς και θάσανα της Ξενητιάς τα πόθη, κι ότι βαριά μας πλήγωσε με της καρδιάς τα λάθη.

Έχει χαρές η Άνοιξη και πρέπει να τις βρούμε. Πρέπει να τις γλεντήσουμε και να τις μοιραστούμε. Του Μάη Ξανθή μου φυλλωσιά κι αέρινο παλάτι, πάμε μαζί εκεί ψηλά από το μονοπάτι.

Έλα μαζί να ζήσουμε αγαπημένο ταίρι, λεβεντονιάς λεβεντονιά, απτός και περιτύτερι. Ζερβά μου Εσύ, Δεδά σου Εγώ, πιασμένοι απ' το χέρι στο πύρμα του Δελινού, στου Άη Λιά τα μέρη.

Φιλώσε τα ματάκια σου που ανηφοριά τραβούνε και τα δικά μου βήματα πιστά ακολουθούνε. Με τα φτερά του έρωτα του πόθου μου μελίσσι, ονειρεμένο μου κορμί και μέλι από δρύση.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Χ. ΠΑΠΠΑΣ - ΠΑΜΦΙΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗ Π.Σ.Ε. ΜΕ ΘΕΜΑ: ΔΙΜΝΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΑΛΑΜΑΣ

Στις 10 Απριλίου και στο θέατρο, ακολούθησε συζήτηση Πνευματικό Κέντρο των Ηπειρώτων έγινε συζήτηση για την ε- της σοβαρότητας του προβλήματος, που τελικά πιστεύουμε πως ποχτευτικό πρόβλημα των πέτυχε τον σκοπό της. Ιωαννίνων με παράλληλη προ- Λαμβάνοντας υπόψη σοβαρά στασία των υδάτων του Καλαμά- τον προβληματισμό των παρακα- παρουσία εκπροσώπων του ΥΠΕ- λαίων χωριών και το αδιέξοδο ΧΩΔΕ, Βουλετών, των Δημάρ- του αποχετευτικού προβλήματος του Δήμου Ιωαννίνων, αλλά και των Ιωαννινών και Ηγουμενί- με αυξημένη την αίσθηση του τας της Νομαρχίας Θεσπρωτί- που Πανεπιστημίου, της Ο- καθήκοντος εκ μέρους των φο- μισπονδίας Κερκυραϊκών Συλλά- ρέων πρέπει να βρεθεί η χρυσή γων Αττικής, καθώς και εκπρέ- τμή από τους αρμόδιους φορες σάποι Ομοσπονδίων Κοινοτήτων που δεν είναι άλλη από το να διατηρηθεί και ο Καλαμάς καθα- ρός και η Δίμνη ζωντανή γιατί απ' όλους τους εκπροσώπους των είναι εθνικά κεφάλαια για τον φρεών στον τομέα τους επί του τόπου μας.

SERVICE

TOYOTA - DATSUN - COLT

DAIHATSU - HONDA

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙΣ

ΕΛΓΙΣΤΟΣ

SUN

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΨΥΓΚΑΣ

ΚΩΝ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ 59 - ΠΟΛΥΓΩΝΟ

ΑΡΧΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΤΗΛ. 64 49 749 - 64 20 497

Για να γνωρίσουμε το Σουλόπουλο

Γράφει ο ΠΑΝ. ΠΑΝΤΟΣ

Το Σουλόπουλο, παλιό του όνομα Σούλι - Ντίνου και πιο παλιό «Σούλι» - Πολυχρόνη, σκέτο «Σούλι» το πρωτοβάφταν οι νομοί του. Σούλι το αποκαλούν και σήμερα ακόμα, οι πιο πολλοί, από τα γειτονικά χωριά και θα το αποκαλούν για χρόνια πολλά. Ίδιως οι γεροντότεροι για να το ξεχωρίζουν από το άλλο, που σαν μικρότερο το αποκαλούν Σουλόπουλο ή Σουλίκι και βρίσκεται στην αντίπερα δεξιά όχθη του Καλαμά σε άλλη ραχούλα στα χιλιόμετρα αργάντια του Χορστού Χρηστούδουλη.

Τα δύο αυτά χωριά από το 1920 αποτελούν την Κοινότητα «Σουλοπούλου». Από τότε που στηθηκε η πρώτη σιδερένια κρεμαστή γέφυρα στον Καλαμά. Η γέφυρα του Σίμου, όπως είχε βαφτιστεί.

Το πώς τώρα από Σούλι κατέ-

πό τις ομορφιές που τον περιβάλλουν.

Ομορφιές που δεν τις φαντάζεται κανένας και μόνο σαν κάνει τον κόπο να πάρει αυτή την ανηφοριά τις χορταίνει. Το όλο περιβάλλον τον ξεκουράζει.

Βορεινά της πλατείας, που κρύβει στα σπλάχνα της μια τεράστια σμηνόχτιστη στέρνα, μήκους και πλάτους οχτώ και δέκα πέντε μέτρων, μαζεύοντας τα βρόχινα νερά εκκλησίας και σχολείου, ορθώνεται μεγαλόπρεπη και επιβλητική, με το γοττεινικό τρούλο της, η θολόχτιστη εκκλησία. Αφιερωμένη στον ελευθερωτή των αχιλλώων, τον υπερασπιστή των φτωχών και των ασθενούντων ιατρό, τροπαιοφόρο μεγαλομάρτυρα Γεώργιο - Άη - Γιώργη όπως τον αποκαλούμε όλοι.

Καθισμένη στην κόχη ενός

της Άγιος, που εικονίζεται κάτω από τους θύλους της την έβαλε κάτω από την προστασία του. Κάτω από τη δική του άυλο σκέπη και τη γλώσσα.

Από τα σπλάχνα του χωριού κανένα δεν άπτεει στις φλόγες. Όλα κατέρρευσαν. Σωριόστηκαν.

Αληθινότητες οι ημερομηνίες της φωτιάς. 21 Ιουνίου 1943 η πρώτη από τους Ιταλούς. 12 Ιουλίου του ίδιου χρόνου η δεύτερη από τους Γερμανούς, που με τα απομεινάρια της προέλασης, συμπληρώνεται το ολοκλήρωμα του χωριού.

Οι κάτοικοι διωγμένοι και κατατρεγμένοι αγνόταναν με θλίψη και θαριρά καρδιά, πέρα μακριά από τα λόγια της Τσερκοβίτσας (Εκκλησιοχωρίου) της Κρεσσάνικας (Δεσποτικής) και τα υψώματα του Κασσιδιάρη, τις φλόγες που κατέστρεψαν το κορμί του μαζί με όλο του το δίδ.

Το χειμώνα, που σε λίγο ερχόταν τον έβγαλαν όλοι σκορπισμένους στα γειτονικά χωριά, που τους έδειξαν αρκετή συμπόνοια και συμπαράσταση. Η δική μου οικογένεια βρήκε στο Καστρί. Στο φιλόξενο χωριό του Κασσιδιάρη, φιλοξενούμενη, σαν δασκάλας που ήμουν, στο σχολείο του χωριού, μαζί βέβαια και με άλλες δύο - τρεις οικογένειες.

Πέρασαν οι μέρες αυτές με την κακή ανάμνηση, που έμειναν αληθινότητες σε κάθε ζώσα ψυχή. Οι καταχτητές, που είχαν στήσει μόνιμη φρουρά πάνω στα καμένα σπλάχνα μέχρι την τελευταία χαλαρή έφυγαν. Ήρθε η ευλογημένη μέρα. Λαμπρός ήλιος ανέτειλε. Οι σκορπισμένοι κάτοικοι μαζεύτηκαν πάλι στο καμένο πώς τώρα χωριό και ο κα βένος έφταχνε πρόχειρα, με τα δικά του χέρια και με όλη υλική έδρασε, το σαρδί του πάνω στα αποκαϊδία, να συσταυλιστεί με τα γλυτωμένα από τους Γερμανούς ζωντανά του. Σ' αυτά και μόνο, την εποχή εκείνη στήριζαν την ύπαρξή τους, τη ζωή τους.

Δεν αμέλησαν όμως και την εκκλησία που την είδαν να στέκεται όρθια έπειτα από τόσες φλόγες και κανονιές. Βάλλθηκαν αμέσως μικροί μεγάλοι, άνδρες, γυναίκες και παιδιά να τη μπαλίσουν πρόχειρα με τα δικά τους χέρια. Μέσα σε πέντε μέρες της γιάτρεψαν κάθε πληγή. Την καθαρόπλεναν και λειτουργική θύλα του Μοναστηριού της Παλαιοβρύσης.

Έκαναν την πρώτη τους λειτουργία μετά το ολοκλήρωμα. Εδουλόγησαν κι ευχαρίστησαν τον Ήγιστο και το μεγάλο Άγιο, που τους αξίωσαν να γυρίσουν πάλι στον τόπο τους.

Από δύο και τόσο τον πρώτο σβολό που έπαιναν στα χέρια τους, για το σπέρμα και την ευπρέπεια της εκκλησίας τον έρχονταν. Έτσι σε σύντομο χρονικό διάστημα και με ένα μικρό-έκτα που έκανε η συγκροτηθείσα επιτροπή του χωριού, στον οποίο απεδοκρίθηκαν και πολλοί ευλαβείς χριστιανοί από τα γειτονικά χωριά, τη στερέωσαν και τη στόλισαν εσωτερικά και εξωτερικά. Απόχτησε πάλι την ομορφιά της, όπως τη βλέπει ο επισκέπτης σήμερα.

Δεν ήταν όμως μόνο οι φλόγες κι οι κανονιές! Τη βρήκαν αργότερα κι άλλες μεγάλες μπόρες. Γνώρισε σεισμούς και πολλούς κεραυνούς. Γι' αυτό οι θόλοι της ράγισαν. Πολύ βαθιά μάστιχα. Και λίγη θα είναι η ζωή της, αν η Μητρόπολη Ιωαννίνων, που ήταν ο μεγάλος απόν σ' όλο το διάστημα και μόνο για το γάλα της τριμηνίας ενδιαφερόταν και ενδιαφέρεται, δεν το πάρει στα ζεστά, αμέσως και τώρα, μαζί με την Αρχαιολογία, που δεν αφήνει να γίνει καμιά επέμβαση χωρίς τη δική της έγκριση, γιατί τη θεωρεί αρχαιολογικό μνημείο, ο Παρθενώνας του χωριού θα σωριστεί.

Το ότι στέκεται ακόμα όρθια, οφείλεται μόνο και μόνο στη χάρη του μεγάλου Καβαλιάρη Άγιου.

Ός πότε όμως να την κρατήσει; Έσαν Αθηνά και χείρα κίνει; Έσαν οι σοφάτατοι αρχαίοι μας πρόγονοι.

— (Στο επόμενο το Β' μέρος)

Επιστολές

Προς την ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ της Εφημερίδας

«ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ»

Αισθάνομαι την ανάγκη να επισκευάσω μέσα από τις στήλες του Παλιού, με τους προέδρους των Κοινοτήτων και Αδελφοτήτων της περιοχής μας (ανατολικά και δυτικά του Κασσιδιάρη) για ν' ασχοληθώ με το βασικό θέμα της σύνδεσης και επικοινωνίας των δύο απομονωμένων περιοχών.

Όπως γνωρίζουμε όλοι οι δύο αυτές περιοχές είναι απομονωμένες μεταξύ των και η επικοινωνία τους προβληματική. Γι' αυτό κάνω πρόταση στους Προέδρους και σε κάθε ενδιαφερόμενο παράγοντα, να ξεκινήσουν αγώνα για την διάνκξη ενός δρόμου που θα ενώνει το Δεσποτικό με το Βασιλόπουλο, διά μέσου των τοποθεσιών Βελανιδιάς - Νερίτζου που θα ενώνεται με το δρόμο Λιθίου - Ζίτσας.

Τον δρόμο αυτόν τον είχαν χαράξει και οι Ιταλοί και είναι ζωτικής σημασίας για όλη την περιοχή μας.

1) Γιατί θα συνδέσει την περιοχή μας με την Ζίτσα όπου βρίσκονται όλες οι δημόσιες υπηρεσίες που μας ενδιαφέρουν.

2) Γιατί θ' αξιοποιηθούν και θ' αναβαθμιστούν και οι δύο περιοχές.

3) Γιατί θα δημιουργηθεί η προσωπική συγκοινωνιακή σύνδεση με την Ζίτσα (Δεσποτικό - Ζίτσα). Άλλωστε και η γέφυρα που έγινε στο θεοσέφυρο του Λιθίου αυτό το σκοπό έχει, να αξιοποιηθεί πέραν του Καλαμά.

Πιστεύω πως δεν είναι θέμα δαπάνης για την Κυβέρνηση για μια απλή διάνκση.

Είναι θέμα συντονισμού ενεργειών από τους προέδρους κοινοτήτων και Αδελφοτήτων αρχικά να το πάρουν ζεστά και να δώσουν τη πρόταση σοβαρότητα.

Γι' αυτό ας το συζητήσουν ξεχωριστά ο κάθε φορέας πρώτα και ύστερα από κοινός, να προχωρήσουν στις ανάλογες ενέργειες και πιστεύω πως θα δρουν την συμπαράστασή από τους Βουλευτές, την Πανεπιστημιακή και άλλους Κυβερνητικούς παράγοντες.

Αν δεν κινηθούμε μόνοι μας μην περιμένουμε να γίνει τίποτα. Ελπίζω να βρεθεί ένας πρόεδρος να πάρει την πρωτοβουλία και να κινήσει αυτό το θέμα προς κάθε κατεύθυνση και είμαι σίγουρος πως όλα θα πάνε καλά.

Προσχή, το αίτημα αυτό να επιδοθεί μελίσια από όλους τους ενδιαφερόμενους και όχι μεμονωμένα για να πραγματοποιηθεί μελλοντικά.

Δημ. Μπουρατζής
Βασιλόπουλο, 10/4/87

Προς την Εφημερίδα «ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ»

Κύριε Διευθυντά,

Λόγω της μη καταχώρησης της επιστολής μου εις το προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας σας παρακαλώ να μη δημοσιευθεί διότι την θεωρώ πλέον παράκαιρη. Ο κύριος Στάθης Παπής, ως πάρει την απάντησή από την εξέλεγκτική επιτροπή.

Το ότι μας εζήτησε συγγνώμη εις την συνέλευση αποδεικνύει πόσο λάθος έκαμε.

Ευχαριστώ
Αλέξανδρα Μερσανιά

ρη του μεγάλου Καβαλιάρη Άγιου.

Ός πότε όμως να την κρατήσει; Έσαν Αθηνά και χείρα κίνει; Έσαν οι σοφάτατοι αρχαίοι μας πρόγονοι.

— (Στο επόμενο το Β' μέρος)

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΜΑΣ

Συνδρομές σας ελήφθησαν. Σας ευχαριστούμε.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

2ου Χρόνου

Βασίλ. Μάνος (Αετόπετρα), Αλέξ. Μπάτσος (Αετόπετρα), Βασίλειος Βαταβάλης (Αετόπετρα), Ευάγγελος Γιαννούλη Μάκος (Κασσιδιάρη), Αθανάσιος Παππής (Π. Φάληρο), Σοφία Μαργαρίτη (Χολαργός), Έλλη Λιάκου (Παραμυθιά), Παναγ. Κων. Παππής (Αθήνα), Μανώλης Χαλκιάς (Πετράλωνα), Λαμπρινή Γκέκα (Δεσποτικό), Ευάγγελος Δρόλιας (Άγ. Ανάργυροι), Απόστολος Τσιμπούρης (Πέραμα), Μιχ. Παπανικολάου (Πετρούπολις), Δημ. Ζωίδης (Α. Γλάσκ), Αλέξω Ν. Μάγου (Αγ. Βαρβάρα), Αναστ. Τόλης (Νίκαια), Ελευθέριος Π. Μηλιώνης (Αθήνα), Χριστόδουλος Μπούκαλης (Πετράλωνα), Νίκος Ι. Παππής, Απόστολος Π. Μωραΐτης, Δημήτρα Κακαβούλη, Στέργιος Ι. Παππής, Χρήστος Απ. Μπαλμωμένος, Ελευθέριος Απ. Μπαλμωμένος, Ηλίας Κ. Κόκκινος, Ευάγ. Κόκκινος (εξ Ιερομνήμης), Αναστάσιος Γ. Μάνος (Θεσσαλονίκη).

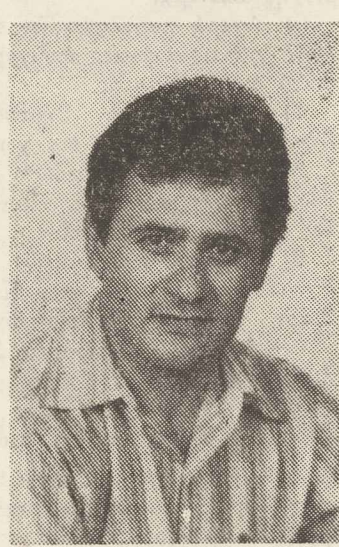
Αλέξ. Μπάτσος (Αετόπετρα), (Αετόπετρα), Χρ. Τσιμπεκίδης (Αετόπετρα), Βασιλική Θεμελή (Αετόπετρα), Βασίλ. Βαταβάλης (Αετόπετρα), Ευάγγελος Γιαννούλη Μάνος (Κασσιδιάρη), Αναστάσιος Κέλιας (Αγ. Βαρβάρα), Παντελής Λαυρέντζος (Αετόπετρα), Αθανάσιος Παππής (Π. Φάληρο), Έλλη Λιάκου (Παραμυθιά), Παναγ. Κων. Παππής (Αθήνα), Γεώργιος Βενέτης (Πωάννινα), Αγαπάσιος Τόλης (Νίκαια), Ελευθ. Π. Μηλιώνης (Αθήνα), Χριστά. Μπούκαλης (Πετράλωνα), Αναστ. Γ. Μάνος (Θεσσαλονίκη).

— Συνδρομές σας ελήφθησαν. Σας ευχαριστούμε.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Παντελής Λαυρέντζος δρχ. 500, Δημόσιος Μόσχος δρχ. 1.000 — Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΝΕΑ ΤΑΛΕΝΤΑ

ΝΕΑ ΤΑΛΕΝΤΑ στο Ηπειρώτικο Παραδοσιακό τραγούδι. Ο κλαρινίστας ΔΙΑΜΠΡΟΣ ΚΑΡΑΦΕΡΗΣ από το Λίθιο και ο τραγουδιστής ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΓΚΟΣ από τον Περίθλεπτον Γκιω. Κυκλοφόρησαν και νέες κασέτες με Ηπειρώτικα τραγούδια μπανά τους, αναλαμβάνουν να του Βασίλη Κέγκου.

Dott. S. MAZANHES

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΔΙΑΔΟΤΟΡ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΡΩΜΗΣ
ΕΙΔ. ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΑΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ & ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ 6
(καθίστο Μαιευτήριο «ΗΡΑ»)
ΤΗΛ. 6515.905 - 6517.563

ΟΙΚΙΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΥ 29
ΧΟΛΑΡΓΟΣ
ΤΗΛ. 6510.415

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ 8-1 π.μ. & 5-8 μ.μ.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

Αετόπετρα (Άνω Συνοικισμός)	0658	22328
Αετόπετρα (Κάτω Συνοικισμός)	0658	22329
Βασιλόπουλο	0658	22259
Βαστροβόλο	0657	22.277
Γραμμοπούλα	0658	31.219
Δεσποτικό	0658	22261
Περανήμη	0658	22258
Καστρί	0658	22326
Κουκλιοί	0658	41247
Λάδωνη	0657	22276
Λάδωνη (Κάτω)	0657	22231
Λίθιο	0658	22260
Ράϊσκο	0658	22254
Σουλόπουλο	0658	22312
Σούλι, Χορστούδουλη	0658	22324
Φατεντό	0658	22.327
Φατεντό (Κουρνόραχη)	0658	22.330

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ

“ Η ΟΡΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ ”

Αναλαμβάνουμε εκδρομές και μεταφορές με πολυτελή πούλμαν για σιλλάρους και μεμονωμένα άτομα.

ΕΓΓΙΣΤΕ ΤΙΜΕΣ

ΓΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ

Δ) ΝΤΗΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΣΙΜΠΟΥΡΗΣ

Από το Δεσποτικό

Τηλ. 44.13.868 (Πέραμα Αττικής)

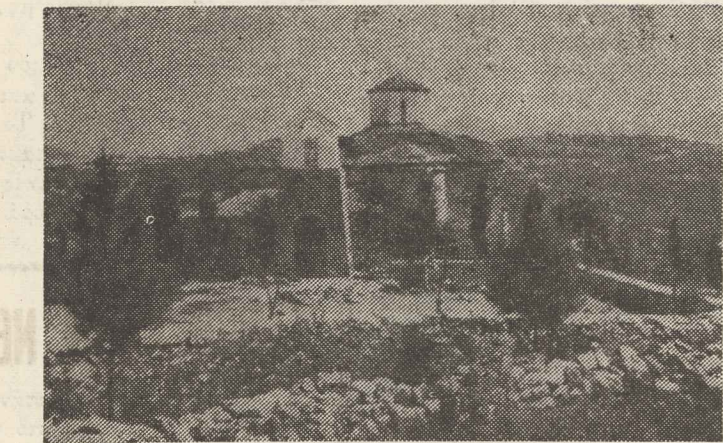
Άνετη και ασφαλή διακίνηση

Ταχεία εξυπηρέτηση

Χαμηλές τιμές

Στο επόμενο φύλλο θα δημοσιευτεί κατάλογος εισφορών για την Βασιλοπούλιωτική Στέγη καθώς και μία αναφορά του κ. Γεωργίου Μπουρατζή στον καπετάνιο του Κασσιδιάρη «Καρετάζ - Κρομμύδας».

Δεν δημοσιεύθηκαν στο παρόν φύλλο λόγω πληθώρας ύλης.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ — ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

λήξε σε Σουλόπουλο, έπειτα από τα αλλεπάλληλα αυτά ονόματα και κρατάει και πάλι τη ρίζα του, είναι μια άλλη και μεγάλη ιστορία που γράφεται κλώνα από τον γράφοντα το κείμενο του και σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα σαν το θελήσει κι ο Θεός θα θρει το τέλος της.

Σήμερα ένα Κουρηνόχωρι από τα ακραία χωριά του Κασσιδιάρη. Μάλλες και το αγριίζει με την άκρα της φτέρνας του. Το πιο προχωρημένο φυλάκιο του θα λέγαμε στη γλώσσα του στρατού.

Τα πόδια του τα πλένει ο «Καλαμάς», το εθικό και θυλικό αυτό ποτάμι. Το ποτάμι της εποποιίας του 40—41, που οι κυβερνήτες και ψηλά ιστάμενοι το πήραν απόφαση, παρά τις τόσες και τόσες διαμαρτυρίες όλων των παρακαλαιμένων χωριών Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας, να το θοροποιήσουν.

Όπως από κάθε χωριό, μεγάλο ή μικρό και σ' όποια θέση κι αν βρίσκεται δε λείπουν οι ομορφιές, έτσι και τούτο έχει τις ιδιοιτερότητές του, τις καλλονές του, την ιστορία του.

Είναι σφηνωμένο στο σδήσιμο μιας σαρματικής ασφαιδραστής και κοτρυνοπαρεμένης ραχούλας. Τριακόσια μέτρα πάνω από τον εθνικό δρόμο, που ενώνει το Πάνανινα με την Ηγουμενίτσα και στο 29ο χιλιόμετρο.

Από και παρακολουθεί αγναντεύοντας πάντα, όλα τα ηλιοπαυγνίδια και ροδαλά, ηλιοδασυμένα ανάμεσα Μουρτζάνας και Βελούνας, θουνά της Θεσπρωτίας.

Ο επισκέπτης του, παίρνοντας τον ανηφορικό φειδωλό δρόμο, που το χωρίζει σε δύο μαχαλάδες και που η Αδελφότητα του χωριού τώρα τελευταία τον προήγαγε από ζωπεξιδόρμον σε αυτό κινητόδρομο, βρίσκεται κι όλες μπροστά στην πλατεία του, κατάκορφα στη ράχη.

Έκλει παρατηρώντας το αυτοκίνητό του, κάθεται στα λιθόχτιστα πεζούλια που την περιτριγυρίζουν και ανασαινει βαθιά, μετά από αυτή την μικρή ανηφοριά. Μα πιο πολύ βαθιά ανασαινει, α-

ραϊδιού (απόκηρμυνο θράχου), αγναντεύει πέρα μακριά κι αγναντεύεται απ' όλα τα χωριά.

Κάτω από το ροϊδί αυτό, εκπλώνεται ένα χάος δάθους εκατό και πλέον μέτρων, που σκαματάει στη δημοσιά και στο ποτάμι και τα πολλά γιοφύρια, τη «Σμιλίσσα».

Όποιοι για πρώτη φορά περνάει τη μεγάλη δημοσιά και δε βλέπει σπύτια στην ανατολική πλευρά παρά μόνον θράχια και γκρεμούς, ο νους του πάει σε μοναστήρι. Σαν τον φέρει όμως ο δρόμος, που ζώνει ημικυκλικά τη ραχούλα, στα δυτικά και ξεδγαίνουν ένα ένα τα σπύτια του χωριού, αναθεωρεί την πρώτη του σκέψη. Νιώθει πια, πως είναι η εκκλησία του χωριού.

Αγναντεύοντας την από την ανηφοριά του Δεσποτικού μοιάζει, με τα σπύτια του χωριού στα πόδια της, κλώσσα που βόσκει τα πουλάκια της.

Ο επισκέπτης πολύ θα ήθελε να μάθει πιστεύω κάτι γι' αυτή την εκκλησία, καθώς και για ό,τι συνδέεται μ' αυτή και το χωριό. Γι' αυτό παραθέτω το μικρό και περιληπτικό αυτό ιστορικό.

Είναι το μοναδικό έργο που ζει ακόμα και στέκεται όρθιο μέσα στα τόσα και τόσα άλλα μούλακια, μύλους, γιοφύρια, καμάρες, δέστες, που ανήγειρε πριν από 200 χρόνια ο Ζαχωρίσιος τσιφλικάς του χωριού, αξιωματικός Πολυκρόνης Γιάννης από τους Νιγιάδες.

Μνημείο αθάνατο. Λαμπρό κόσμημα. Ο Παρθενώνας του χωριού θα λέγαμε.

Αν και δυο φορές στη μακρόχρονη αυτή ζωή της τυλίχτηκε με φλόγες των κατακτητών τουρικών γύρω στα 1912, Ιταλογερμανικών στα 1943, στέκεται ασάλευτη στην πρώτη της θεμελιωμένη θέση.

Οι Γερμανοί φεύγοντας, βάλλθηκαν να τη σωριάσουν με το πυροβολικό, φοβούμενοι καθώς δασιόζει της μεγάλης δημοσιότητας μη γίνει φωλιά και ορμητήρια του αντιστασιακού στρατού των βουνών της Ελλάδας.

Την τραυμάτισαν. Τη χιλιότρησαν. Μα δεν πέτυχαν το σκοπό τους. Ο μεγάλος καβαλά-

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΩΝ

Στις 5 Απριλίου έγινε η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση μελών της Αδελφότητας μας σε αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνιδίας Ελλάδας, μετά την αναβλήθεισα της 29 Μαρτίου λόγω μη απαρτίας, με τα εξής θέματα:

- 1) Διοικητικές και οικονομικές απολογισμοί
 - 2) Προγραμματισμός του νέου έτους.
 - 3) Στέγαση Αδελφότητας.
 - 4) Ενημέρωση και ανακοινώσεις.
- και πάρθηκαν οι παρακάτω αποφάσεις αφού προηγουμένως η Γ. Συνέλευση έγκρινε τον διοικητικό και οικονομικό απολογισμό του Δ.Σ.
- α) Εγκρίνει τον προγραμματισμό του νέου έτους.
 - β) Να προχωρήσουν οι διαδικασίες για την θόρυφο παλαιά κατακλία στην περιοχή Μεταξουργίου και παράλληλα να συμβουλευτεί το Δ.Σ. τα μέλη της Αδελφότητας που έχουν σχέση με τέτοιες περιπτώσεις (Διηγήσεις - Μηχανικοί - Εργολάβοι - Οικοδομικών κ.τ.λ.) χωρίς ν' απορριφθούν άλλες παρόμοιες ευκαιρίες.
 - γ) Να συμμετάσχει η Αδελφότητά μας στην Ομοσπονδία της περιοχής Α.ν. Καλαμά.

Ακόμη έγινε ενημέρωση γύρω από την πορεία της εφημερίδας «Παλμός του Κασιδιάρη», την δραστηριότητα της Παν. Συνιδίας Ελλάδας, της κίνησης Ομοσπονδίας περιοχής Καλαμά και φυσικά ευρεία ενημέρωση για την στέγαση της Αδελφότητας.

Επίσης έγιναν και αρκετές ανακοινώσεις σχετικά με εκδρομές στο χωριό το Πάσχα, της Πρω-

τομαχίας και Αλβανίας, για το λαϊκό πανηγύρι που προγραμματίζει η Παν. Συν. Ελλάδας, για πολιτιστικό 2ήμερο ή 3ήμερο, το καλοκαίρι, στο χωριό κ.τ.λ. Μελανό σημείο της Γεν. Συνέλευσης η μικρή προσέλευση μελών της Αδελφότητας που θα πρέπει να προβληματίσει όλους μας.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

— Ο προγραμματισμός του 1987 που εγκρίθηκε από την Γεν. Συνέλευση της 5) 4) 87 είναι:

- 1) Πραγματοποίηση της στέγασης της Αδελφότητας.
- 2) Καθεριωμένες εκδηλώσεις.
- 3) Πραγματοποίηση του χορευτικού συγκροτήματος.
- 4) Ενεργοποίηση τμήματος νεολαίας.
- 5) Συνέχιση των προσπαθειών για ίδρυση Ομοσπονδίας περιοχής Καλαμά.
- 6) Αγορά παραδοσιακών στολών για τις ανάγκες του χορευτικού συγκροτήματος.
- 7) Πολιτιστικό 2ήμερο ή 3ήμερο το καλοκαίρι στο χωριό.
- 8) Συμμετοχή στο πρώτο λαϊκό πανηγύρι που προγραμματίζει η Παν. Συν. Ελλάδας.
- 9) Αύξηση συνδρομητών της εφημερίδας «Παλμός του Κασιδιάρη» και «Πανεπιστημιακή».

— Αυτό τον καιρό το Δ.Σ. διαπραγματεύεται την αγορά μιας παλαιάς θόρυφος κατακλίας στη περιοχή Μεταξουργείου, ενώ έχει δε τουλάχιστον άλλες 15 περιπτώσεις που κλήθηκαν ασύμφορες ή ακατάλληλες.

— Το Δ.Σ. καλεί τα μέλη της Αδελφότητας (άνδρες και γυναίκες, νέοι και νέες) που επιθυμούν να βοηθήσουν για την διοργάνωση του πολιτιστικού 2ημέρου στο χωριό, καθώς και για το λαϊκό πανηγύρι της Π.Σ.Ε. ως επικοινωνήσουν μαζί του.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

— Φέτος με μικρή άφιξη «ενημεμένων» γιορτάστηκε το Πάσχα στο χωριό. Πάντως όσοι βρέθηκαν εκεί απήλυσαν τις πραγματικές ανοξιδιτικές ημέρες και την ομορφιά της φύσεως.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας είχε μεριμνήσει για να έρθουν όργανο στο χωριό. Πράγματι ήρθαν την Δευτέρα το βράδυ. Τα «παιδιά του Κασιδιάρη» ήρθαν όμως κατά τις 12 το βράδυ και έμειναν το χωριό να κοιμάται. Μια μικρή ομάδα διασκέδασε μέχρι τις πρωινές ώρες.

— Οι οικογένειες Κώστα και Λάμπρου Βουρεκά πρόσφεραν στην Αδελφότητα το ποσό των 2.000 δραχ. σε μνήμη Σάββα Τσαμπούρη.

— Την Δευτέρα 4 Μαΐου έγι-

νε σύσκεψη Αδελφότητων «Ανοιχτών» με θέμα το Ηπειρώτικο Πανηγύρι. Από την Αετοπετρίτικη παραβρέθηκαν ο Αχιλλέας Μάνος (Σύμβουλος) και Ευάγγ. Γ. Μάνος (αντιπρόεδρος).

Ο ενοικιαστής του αρτοποιείου έστειλε στην Αδελφότητα επιστολή και γνωστοποιεί ότι αδυνατεί να παραμείνει στο αρτοποιείο.

— Ούτε και φέτος η Αδελφότητα πραγματοποιήσει την Ανοιχτή Πασχαλιάτικη εκδρομή. Από εκεί που λέμε ν' αυξάνουμε τις εκδηλώσεις, αντίθετα τις μειώνουμε. Οι λόγοι δεν γνωσταπονήθηκαν.

Από την βράβευση της Αδελφότητας Ιερομνήμης

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας η Πανεπιστημιακή Συνενομοσπονδία Ελλάδας στην εκδήλωση του κοφίματος της πίτας που έγινε στα Στάδια Ειρήνης και Φιλίας βράβευσε την Αδελφότητα Ιερομνήμης. Καταχωρήσαμε παρακάτω την παρουσίαση της Αδελφότητας όπως έγινε από τον Β' Αντιπρόεδρο της Π.Σ.Ε. Γιώργο Ζυγούνα.

Φίλες και Φίλοι, συμπατριώτες και συμπατριώτες,

Η ΙΕΡΟΜΝΗΜΗ σήμερα είναι ένα μικρό χωριό σκαρφαλωμένο στις παρυφές του Κασιδιάρη με λίγους μόνιμους κατοίκους, περασμένης ηλικίας οι περισσότεροι, θύμα κι αυτός της πληθυσμιακής αιμορραγίας που μασιτίζει την Ήπειρο.

Από τις αρχές του αιώνα φτάνουν στην Αθήνα οι πρώτοι Γεωργιάτες. Χρόνια δούλεψαν και γ' αυτού που μένουν. Δυστάζουν. Πώς ν' αφήσουν το χωριό, τους γονιούς και φίλους. Όμως παύλο που δουλεύουν στον κάμπο γίνονται δε χορταίνονται. Τα ζωντανά δεν έχουν τιμή. Με βαριά καρδιά αφήνουν οι περισσότεροι το δρόμο της ξενιτιάς Διαφορετικά δε γίνεται.

Μαζεύονται πολλοί στην Αθήνα, δε μπορούν να ξεχάσουν, ζουν με τις αναμνήσεις. Βρίσκουν αποκούμπη στην Αδελφότητα που ιδρύεται το 1911. Πρόκειται να συνεχίσουν τη δόξια στο χωριό.

Θυμούνται τη χαρά που νιώσαν όταν πήραν τα πρώτα δέματα από την Αδελφότητα με τετράδια, χαρτί, μολύβια, θερμάστρες, μέτρα και κουρευτικές μηχανές. Πρέπει να συνεχίσουν. Το αίμα του χάνει το χωριό δεν πάει χαμένο. Μεταγγίζεται στην Αδελφότητα. Συγκεντρώνονται στα ιαφενεία κι αρχίζουν τους εράνους γιατί πρέπει να συντηρήσουν τα σχολεία και τις εκκλησίες. Οι δρόμοι στο χωριό χρειάζονται ασφαλτοστρώση. Το χειμώνα τα παπούτσια θαλτώνουν στη λάσπη. Για τον κάμπο χρειάζονται νέες διανομές δρόμων καθώς και για τα γειτονικά χωριά. Σύντομα διαπιστώνεται ότι δεν μπορεί μια ζωή η Αδελφότητα να αναπληρώνει την πολιτεία, γιαυτό και συγγενίζει την πόλη με την Κοινότητα και τις γειτονικές αδελφότητες για να δουν τη λύση τους τα τοπικά και ευρύτερου ενδιαφέροντος προβλήματα.

Κατασκευάζονται φράγματα προστατευτικά, περιφράζονται και αξιοποιούνται κοινόχρηστοι χώροι, κατασκευάζεται μεγάλη παιδική χαρά, αγοράζονται μηχανήματα, τηλεόραση, κινηματογράφος, σε μια εποχή βέβαια που κανένας δεν είχε στο σπίτι του, αναδύονται οι παρα-

δοσιακό πανηγύρι και εξοπλίζουν το χωριό με τραπέζια, πιάτα κ.τ.λ. απαραίτητα για τη διοργάνωση κοινών τραπέζιων.

Από το 1953 το χωριό ηλεκτροφωτίζεται με την αγορά και εγκατάσταση ανάλογης γεννήτριας. Κατεβάζουν θιάσους στο χωριό επαγγελματιών και εργασι- τεχνικούς για να φυγαγογήσουν τους ντόπιους συγχωριανούς τους.

Τα χρόνια περνούν. Οι Γεωργιάτες ριζώνουν κι αυτοί στην Αθήνα. Θάβεται να ξαναγυρίσουν στο χωριό, που να δουν όμως δουλειά. Τα παιδιά τους μεγαλώνουν πρέπει να τα δέσουν με το χωριό και την παράδοση. Τα ναρκωτικά παραμονεύουν. Ο ατομισμός τα απειλεί. Το γατριτικό είναι η συμμετοχή στα κοινά. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος για τη συσπείρωση όλων των χωριανών που ζουν στην Αθήνα. Γίνονται εκδηλώσεις πολλές, παιδικές γιορτές, εκδρομές στο εσωτερικό και εξωτερικό. Δημιουργείται το χορευτικό συγκρότημα. Αγοράζει 30 παραδοσιακές στολές. Συνεδριάζει τακτικά κάθε εβδομάδα και καθορίζεται έτσι να πετύχει μια μνήμη και σταθερή επαφή με τα μέλη της. Αγοράζει ιδιόκτητο γραφείο για τις ανάγκες της Αδελφότητας.

Στενάζεται κοντά στην Π.Σ.Ε. και κάθε εκδήλωσή της γίνεται υπόθεση όχι μόνο του Δ.Σ. αλλά και των μελών. Προβόδουν τη δράση μέσα από την Εφημερίδα «Πανεπιστημιακή» και παίρνουν μέτρα για την ευρύτερη διάδοσή της.

Η δράση της δεν κλίνεται στα προβλήματα του χωριού. Συμμετέχει χρηματικά για το δοκιμαζόμενο Κυπριακό λαό, καθώς και για τα πεινασμένα παιδιά της Αιθιοπίας Οργανώνει αμοδοσία για τα παιδιά που πάσχουν από Μεσογειακή αναιμία.

Με τέτοια συσπείρωση, ενότητα, δράση, φαντασία, το Πνευματικό Κέντρο, που είναι αληθινό στολίδι στο χωριό και αποτελεί αποκορύφωμα της προσφοράς της, αφού στοίχισε 12.000.000 δραχ. είναι φυσικό επακόλουθο.

Εξενόνας, βιβλιοθήκη με 850 τόμους, κοινοτικό γραφείο και καφενείο, χώρος για συγκεντρώσεις των χωριανών κι όλα αυτά στο ίδιο κτίριο.

Αυτό είναι ένα μέρος της δράσης της Αδελφότητας της Ιερομνήμης και η σημερινή της βράβευση έχει την έννοια βέβαια της αναγνώρισης του έργου της, περισσότερο όμως αποτελεί μια Π.Σ.Ε., αφού η δράση της με την πλούσια και θετική πείρα μπορεί να δώσει μια ώθηση στη βέβαια που κανένας δεν είχε στο σπίτι του, αναδύονται οι παρα-

«ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ»

(Συνέχεια απ' τη σελ. 1)

ριών που «πετιόνταν» στα σωχώρατα και από τους πρώτους που έμπαιναν στη σειρά μετά τον τελευταίο αντάρτη στο αίσταίο.

Όπως επίσης είμαι κι αυτόπτης μάρτυρας των αγοραπωλησιών τροφίμων που γίνονταν με χροστές λίρες μεταξύ των υπευθύνων της ΕΤΑ και κοστοχωριανών μας πωλητών. Γιαυτό και δέχμα με ικανοποίηση τη φράση (δύλωρη) του Τ. Τσιμπενίδη που αναφέρεται στα «λάθη που γινόντουσαν». Αυτό μονάχα ήθελα αγαπητέ Τάκη και τίποτε άλλο. Αν ο γράφων έπαιρνε μια παρόμοια θύλωση — απάντηση και από την άλλη πλευρά η στήλη θα είχε εκπληρώσει το σκοπό του σχολίου της.

Όσον αφορά τα άλλα σχόλια του Τάκη και κυρίως εκείνα που αφορούν τη μνήμη της Μάνας μου και που καλό θα ήταν να μην τ' ανέφερε στην ωραία επιστολή του, θα πω μονάχα λίγα πράγματα για την αλήθεια και μύθο, γιατί ο Τάκης τα έχει μετρεμένα.

Η οικογένειά μας ήταν καθ' ολοκληρίαν μισοσημιτική.

Με την κατοχή τα εμβόλια του Πατέρα μας δεν έρχονταν στο χωριό, αλλά με φορητό ως τα Γιάννενα. Η Μάνα πήγαινε στα Γιάννενα φώναζε και ότι ήταν δυνατό να βρει και έρχονταν ζαλωμένη στο χωριό.

Για τα ταξίδια όμως αυτά, απ' ότι θυμάμαι, χρειάζονταν άδεια από τους Ελαιοίτες αντάρτες για τα φυλλάκια τους έως τον Καλαμά.

Ο γνωστός καπετάν Φωκιάς όμως, που ήταν λοχαγός τότε του Α' τάγματος με διοικητή τον καπετάν Αντίβα και ο οποίος πολλές φορές υπέγραφε αυτές τις άδειες, όριζε την ευκαιρία να επικοινωνεί με τον πατέρα του και τις αδερφές του στα Γιάννενα. Στην αρχή η Μάνα μετέφερε επιστολές από το χωριό και διάφορα καλούδια, γλυκά, κουλούρια και μάλιστα ρούχα από τα Γιάννενα.

Σιγά - σιγά τα καλούδια έγιναν και γραφική ύλη γραφείου και χαρτί για τον πολύγραφο που λειτουργούσε στην έδρα του τάγματος που ήταν τα διπλανά μας σπίτια των Γιάννην και Αντώνη Μπάτσου. Ας μη ξεχνάμε ότι το ταξίδι τότε γίνονταν με τα πόδια, μια μέρα δρόμος, πότε από τη γέφυρα — λιάσα — του Ράικου και πότε από το Θεογάφυρο και επειδή δεν είχαμε και ζώο, το φορτίο η Μάνα μου το μετέφερε ζαλωμένη, χωριό — Γιάννενα, Γιάννενα — χωριό.

Εάν στα δέματα αυτά που πηγαίναμε υπήρχαν προκηρύξεις ή άλλο πληροφοριακό ή προπαγανδιστικό υλικό εγώ τουλάχιστον δεν το κατάλαβα. Η Μάνα μου όμως φρόντιζε πάρα πολύ για το φορτίο της.

Αυτό το τελευταίο το συμπεραίνω από το εξής περιστατικό. Ήταν Μάης του 1943 ή του 1944.

Ένα τσούρμιο γυναίκες από το χωριό μας πήγαιναν στα Γιάννενα. Εκτός από τη Μάνα μου, δηλαδή την Αλέξανα Μηλιώτη την πόλη της Ελένης την Βαρβάρα Δ. Θεμελή, και την Αρτεμίσια Γ. Μάνου. Ήταν κι άλλες αλλά δεν θυμάμαι τα ονόματά τους. Εγώ ύστερα από χρόνια παρακάτω κατόρθωσα κι εμένα η Μάνα μου και με πήρε μαζί της.

Το ταξίδι έγινε από το Θεογάφυρο. Πέρασαμε έξω από το Πρωτόκαπα, κτεθήκαμε στον κάμπο, πέρασαμε τη λίμνη της Λαφίστας, τη Φανερωμένη και ηλιοβασιλέμα ακριβώς φτάσαμε στο Σταυρόπουλο όπου το νοσοκομείο σήμερα.

Εκεί σταματήσαμε για μια ανάσα. Πριν ξεκινήσουμε μας πλησίασαν δύο Γερμανοί πάνα-

πλοι. Η Μάνα μου κόντευε να λυποθυμώσει. Οι Γερμανοί το πρόσεξαν και συμπεράναν ότι ήταν άρρωστη. Χωρίς να προσέξουν το τεράστιο ζαλίκι που είχε ακουμπήσει σ' ένα μικρό ανάχωμα.

Κατά καλή μας τύχη την προσοχή τους την έστρεψαν στα κορίτσια της παρέας την Ελένη, τη Βαρβάρα και την Αρτεμίσια, οι οποίες μ' όλη την κατοχή, την πείνα και τη δυστυχία, ήταν πεντάμορφες και δροσερές.

Η Αρτεμίσια περισσότερο με τα κατάξανθα υπέροχα μαλλιά της και τα καταγάλανα μάτια της τους έκανε μεγάλη εντύπωση.

Την κοιτούσαν και τη σύγκριναν με φωτογραφίες δικές τους που έβγαλαν από τις τσέπες τους. Οι Γερμανοί έφυγαν και η Μάνα μου μισοπεσμένη σήκωσε το ζαλίκι της και πήραμε δρόμο για την πόλη.

Απ' ότι ξέρω λοιπόν και νομίζω πως δεν κλώω λάθος αυτή ήταν η σχέση της Μάνας μου με την Αντίσταση.

Για τα άλλα, του εμφίλιου δηλαδή και δώδε που ήταν και τα φοβερότερα και που ο Τάκης πλήρως πανάκριβα, θα τα πούμε με όλες τις συλλογιστικές λεπτομέρειες μια άλλη φορά κι' ελπίζω σύντομα.

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

— Με θρησκευτική κατανόηση γιορτάστηκε το Πάσχα στο χωριό. Παραβρέθηκαν αρκετοί ταξιδιμένοι που πήγαν στο χωριό με ιδιωτικές χρήσεις αυτοκινήτων και με τα τουριστικά λεωφορεία του συμπατριώτη μας Αποστόλη Τσιμπούρη. Τους απέχτη μίσησαν η λουλουδιασμένη καταπράσινη φύση, ο κούκος και τα αρθρόνια. Την τελευταία στιγμή μετακινήθηκε λόγω πένθους το γλέντι που είχε προγραμματιστεί για την Κυριακή του Πάσχα.

— Πολλοί χωριανοί παραβρέθηκαν στο εξωκλήρι του Αγίου Γεωργίου την ημέρα της εορτής του. Μετά τη θεία λειτουργία οι πανηγυριστές άναψαν τα κομμάτια τους και έφαγαν και γλέντησαν όλοι μαζί. Μάλιστα ο Επίτροπος Δημότητος Παπαγιάννης σούβισε και ένα αρνί.

— Την επόμενη μέρα της Ζωοδόχου Πηγής λειτουργήσε η εκκλησία της Παναγίας στην Επισκοπή. Και εδώ ο Επίτροπος Αποστόλης Δρόλιας έκανε εξαιρετικές ετοιμασίες και οι πανηγυριστές έμειναν ευχαριστήσιμοι.

— Την Κυριακή του Θωμά έγινε η δημοπράτηση του έργου κατασκευής του Κοινοτικού Καταστήματος. Μειοδότης αναδείχτηκε ο εργολάβος Κώστας Διαγός προσφέροντας έκπτωσης 14%. Να ευχηθούμε ότι οι εργασίες θα αρχίσουν το συντομότερο.

— Καταβάλλεται προσπάθεια να επισκευασθούν οι αντλίες ύδρευσης που έπαθαν ζημιές στην παχυνία. Πάντως πρέπει να επισημάνουμε ότι η επισκευή των αντλίων καθυστέρησε σημαντικά, ενώ πλησιάζει η θερινή περίοδος. Παράλληλα γίνονται έρευνες για ανεύρεση νερού και σε άλλο μέρος.

— Και νέα σπίτια χτίζονται στο χωριό. Είναι του Μανώλη Χαλκιά, του Μήτσου Τσακούρα, του Νίκου Καζήρα και του Δημητρίου Μπέη.

ΜΑΡΙΝΑ Θ. ΜΠΟΥΓΙΑ

Διπλωματούχος Α.ν. Ιστοτούτου Γαύρου, Στελεχών ΣΟΦΙΑΣ — ΒΟΛΑΓΑΡΙΑΣ Οικία: ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 176 185 44 ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΗΛ. 46.1080

Σ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Σ' ευχαριστώ που με πέρασες στην μουσών το κελάρι. Κι' απ' των χειρών σου με κέρασες μικρό, αγνό γιοματάρι...

Σ' ευχαριστώ που μου έμαθες των μουσών τη γραφή. Και την καρδιά μου έρανες με αγάπης πλημύρα.

Σ' ευχαριστώ που με πέρασες μέσ' το φως του ονείρου. Και στις κορφές του μ' ανέδασες

ως των Θεών του Ολύμπου! ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΠΩΝΗΣ Α γ ρ ί ν ι ο

Για το πρώτο χρόνο

Αθήνα 15-4-1987

Προς τον Παλμό του Κασιδιάρη και τη Συντακτική του Επιτροπή

Με τη συμπλήρωση ενός έτους από της εκδόσεως του «Παλμού του Κασιδιάρη» 1-5-86, εύχομαι να τα εκατοστήσετε, αδέσχετοι, μαχητικοί και θαρραλέοι για την προώθηση των προβλημάτων του τόπου μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΕΛΛΑΘΗΣ
Επίσημος Πρόεδρος της Αδελφ. Δεσποτικής

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ «ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ»

Συμμετέχουν οι περιήγοι:

Κλαρίνο: ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΟΛΗΣ

Τραγούδι: ΧΑΛΚΙΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ

Τραγούδι: ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ

Βιολί: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΥΜΤΖΗΣ

Ντέφι: ΚΟΝΤΟΣ ΝΙΚΟΣ

και άλλοι γνωστοί καλλιτέχνες

— Θα βρίσκονται το καλοκαίρι στα πανηγύρια της περιοχής μας.

— Για κάθε εκδήλωση, αρραβώνες, γάμους, χορούς κ.τ.λ. τηλεφωνείτε στα: 5738.913 — 2614.245 — 0658 - 22226.

— Κυκλοφόρησαν νέες κασέτες του Βασίλη Τόλη και του Λάμπρου Χαλκιά.

— Επίσης κυκλοφόρησε η νέα κασέτα του Κώστα Καρρά με καινούργια τραγούδια και με τη μεγάλη του επιτυχία το Δεσποτικό, που μπορείτε να τη βρείτε Κλεισθένους 7 κοντά στην Πανεπιστημιακή Συνενομοσπονδία